

Jeg vil have, at det sker på en ordentlig måde, og at det er gennemarbejdet, og at man har fået tid til det, og at man kender tallene, så man ved, hvilken vej det skal gå, uden at man med det samme skal begynde at give nogle bud på det her.

Det forslag til vedtagelse, der ligger, står vi selvfølgelig inde for, det stemmer vi for. Af det kan man udlede nøjagtig, at de ting, der står deri, også er dem, vi agter at leve op til.

Så vil jeg bare sige, at hr. Jørn Jespersen jo selvfølgelig godt ved, at er der noget, Miljøministeriet også er meget kendt for, er det jo, at vi selvfølgelig er der, så hurtigt vi overhovedet kan, hvis Miljø- og Planlægningsudvalget spørger om, hvorvidt det kan få en redegørelse både for, hvor mange folk der er blevet afskediget – det har vi i øvrigt været inde på én gang – og også for arbejdsopgaver osv.

Så hvis Miljø- og Planlægningsudvalget stiller det spørgsmål, er vi der selvfølgelig. Og det er ikke noget, der er sket med den nye miljøminister, for det er sådan set noget, Miljøministeriet skal roses for, at det altid har gjort, også dengang jeg kan huske, at jeg var i opposition.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Ole M. Nielsen, ordfører for forespørgerne, i anden omgang.

Ole M. Nielsen (KRF):

Til den seneste debat vil jeg bare sige, at jeg har tillid til regeringen, og jeg ved også, at det er regeringen, der har ansvaret for at leve op til de ting, der står i det forslag til vedtagelse, som hr. Jørn Jespersen ikke giver en pind for, eller hvor lidt det nu var.

Kl. 14.40

Jeg mener ikke, at vi som politikere har ansvar for eller forpligtelse til at gennemskue, hvor mange embedsmænd i hvilke kontorer der skal til for at udføre en opgave. Men jeg ved, at det er regeringens ansvar at udføre den opgave, som Folketinget er enig om, at den skal udføre. Det synes jeg er rækkefølgen. Det gælder jo også debatten om Told og Skat, hvor man efter min mening vil fyre alt for mange, sikkert alt for mange. Men på den anden side er det regeringens opgave at sørge for, at det fungerer, og at man ikke på det område åbner en ladeport for fup og svindel osv.

Det er sådan, jeg har det med det her: Det er regeringens opgave at sørge for, at den lever op

til det, vi er enige om skal udføres. Så det er jeg sådan set rimelig tryk ved.

Men der var så den anden del af det samme, det her med rådgivningen ude i virksomhederne, der jo, som ministeren helt rigtigt sagde, ligger i kommunerne, og hvor der, hvis man vil dét, som ministeren siger i sin tale, er behov for en øget indsats. Hvordan får vi så den finansieret?

Hvis Folketinget vil noget, som kommunerne skal udføre, så bliver man nødt til at sige til kommunerne, at det her skal I udføre, og så siger kommunerne, at det vil vi have penge med til.

Svaret på, hvordan vi får det finansieret, lyder: Jamen nu må vi jo se, hvad finansministeren vil. Men dét duer ikke, for det er et dårligt svar. For dér har jeg fuld tillid til finansministeren: Han vil ikke noget på det område. Det er helt sikkert. Og han er heller ikke ressortminister. Så hvis ikke der kommer et ønske fra miljøministeren, en indstilling om, at nu skal vi have snakket med kommunerne om det område her og om så og så meget, så bliver det ikke til noget. Men jeg hørte dog også, at ministeren så i sit svar sagde, at den tager vi med hjem.

Jeg vil gerne have bekræftet, at det er et tilsagn om at gøre noget ved det, så man får øget den indsats over for kommunerne, i kommunerne. Det var det ene.

Ja, det var måske også det andet. For så vil jeg sige om finansiering af rådgivningen eller den der konsulentvejledning, eller hvad den nu hedder, at jeg da ikke har noget imod, at man laver et selvfinansierende system på det område. Det har jeg da ikke spor imod.

Jeg har i øvrigt heller ikke noget imod privatisering, hvis jeg vel at mærke forstår, at privatisering og udlicitering sådan cirka er det samme. Jeg har ikke helt forstået, hvor stor forskel der er på det. For hvis der er tale om udlicitering, så er der jo tale om masseudlicitering og privatisering i affaldssektoren. Man har jo allerede private firmaer, der samler skrald ind osv., og skulle det endelig være, at man vil overdrage en losseplads eller genbrugsaktiviteten til en privat virksomhed, så mener jeg kun, at det er et spørgsmål om at lave en tilstrækkelig og ordentlig kontrakt med det firma for at få det udført ordentligt.

Så den der religiøsitet, som Socialdemokratiet lægger for dagen på det område der, må jeg indrømme, at jeg ikke helt forstår. Det tror jeg faktisk godt at jeg kan sige. Jeg vil i hvert fald sige, at jeg hellere vil overlade mit affald end mine